

Rok Rodziny Amoris Laetitia

19 marca 2021-26 czerwca 2022

Materiały duszpasterskie przygotowujące do
X Światowego Spotkania Rodzin
w Kościołach partykularnych

Niezbędnik duszpasterski przygotowujący do

X Światowego Spotkania Rodzin

w Kościołach partykularnych

1. WPROWADZENIE	4
2. WYTYCZNE	5
3. SUGESTIE DLA KOŚCIOŁÓW PARTYKULARNYCH WYNIKAJĄCE Z PROGRAMU KONGRESU PASTORALNEGO W RZYMIE.....	8
STRESZCZENIE PROGRAMU KONFERENCJI DUSZPASTERSKIEJ	9
WYJAŚNIENIE POTENCJALNYCH TREŚCI KONFERENCJI I PANELI	11
KONFERENCJA NR. 1.....	11
KOŚCIÓŁ DOMOWY I SYNODALNOŚĆ.....	11
KONFERENCJA NR. 2.....	14
MIŁOŚĆ RODZINNA: CUDOWNNA I KRUCHA	14
KONFERENCJA NR 3.....	17
TOŻSAMOŚĆ I MISJA RODZIN CHRZEŚCIJAŃSKICH	17
KONFERENCJA NR. 4.....	22
KATECHUMENAT MAŁŻEŃSKI.....	22
KONFERENCJA NR 5:.....	27
RODZINA JAKO DROGA DO ŚWIĘTOŚCI	27
4. PROPOZYCJE NA WYDARZENIA ŚWIĘTOWANIA.....	31
A. INAUGURACJA TYGODNIA POŚWIĘCONEGO ŚWIATOWEMU SPOTKANIU	32
RODZIN	32
B. SUGESTIE NA CHWILE ROZWAŻANIA Z RODZINAMI W CIĄGU DNIA	32
C. ADORACJA EUCHARYSTYCZNA	43
D. CELEBRACJA EUCHARYSTYCZNA KOŃCZĄCA SPOTKANIE	44
SUGESTIE OGÓLNE	44
SUGESTIE MODLITWY WIERNYCH	44
SUGESTIE HOMILII	46
POŚLANIE RODZIN	47
SUGESTIE DOTYCZĄCE BŁOGOSŁAWIEŃSTWA KOŃCOWEGO	48

SKRÓTY

- AL FRANCISZEK, Adhort. ap. Amoris laetitia (19 marca 2016)
- KKK Katechizm Kościoła Katolickiego
- EG FRANCISZEK, Adhort. ap. Evangelii gaudium (24 listopada 2013)
- FC JAN PAWEŁ II, Adhort. ap. Familiaris consortio (22 listopada 1981)
- FT FRANCISZEK, Encyklika Fratelli tutti (3 października 2020)
- GS SOBÓR WATYKAŃSKI DRUGI, Konst. duszpast. Gaudium et spes (7 grudnia 1965)
- LG SOBÓR WATYKAŃSKI DRUGI, Konstytucja dogmatyczna. Lumen gentium (21 listopada 1964)
- LS FRANCISZEK, Encyklika Laudato si' (24 maja 2015)
- ChL JAN PAWEŁ II, , Adhort. ap. Christifideles laici (30 grudnia 1988)

1. WPROWADZENIE

Najbliższe Światowe Spotkanie Rodzin będzie miało charakter wielośrodkowy i obejmie swoim zasięgiem diecezje na całym świecie. Ograniczenia podyktowane pandemią okazują się w tym sensie szansą, aby rodziny mogły rzeczywiście uczestniczyć w spotkaniach diecezjalnych i wносить w nie swój wkład.

Każdy Kościół partykularny będzie mógł przeżywać doświadczenie eklezjalne z jednej strony poprzez maksymalne wykorzystanie zasobów lokalnych, a z drugiej strony poprzez możliwość słuchania i śledzenia Spotkania w Rzymie z Ojcem Świętym poprzez transmisję na żywo.

Spotkanie Światowe wpisuje się między innymi w aktualny proces synodalny Kościoła i może okazać się cennym doświadczeniem „uczestnictwa, komunii i misji” rodzin.

Niniejsze Vademecum ma na celu wsparcie Kościołów partykularnych, które są odpowiedzialne za organizację spotkań lokalnych. Każda diecezja/parafia może czerpać inspirację ze wskazań zawartych w tym zestawie duszpasterskim, zachowując jednocześnie swobodę w dostosowywaniu inicjatyw do lokalnej sytuacji kulturowej i własnych potrzeb duszpasterskich.

Celem eklezjalnym jest realizacja wydarzenia o zasięgu globalnym, noszącym cechy charakterystyczne każdej wspólnoty.

2. WYTYCZNE

Przydatne linki:

- Film prezentujący wytyczne:

<https://www.youtube.com/watch?v=ge8MY8TKFE8>

- Oficjalna strona ŚSR

<https://www.romefamily2022.com/en/>

- Inicjatywy/materiały Roku Rodziny Amoris Laetitia:

<http://www.laityfamilylife.va/content/laityfamilylife/en/amoris-laetitia/iniziativa-erisorse.html>

1. Jak diecezje mogą przygotować się do obchodów Światowego Spotkania Rodzin (ŚSR) razem z Ojcem Świętym?

- Organizując to wydarzenie, proponujemy, aby każda diecezja powołała zespół duszpasterski, który będzie się zajmował tym celem, odpowiednio liczny i nie ograniczający się tylko do jednej pary małżeńskiej.
- Będzie to okazja do przyjęcia, w miarę możliwości, propozycji przedstawionych przez małżonków, którzy znają lokalne realia rodzin.
- Wykorzystanie tematu ŚSR: „Miłość rodzinna: powołanie i droga do świętości”.
- Wykorzystanie symboli ŚSR, które są już dostępne: logo, hymn, obraz, modlitwa i wszystkie materiały, które zostaną udostępnione przez dykasterię w najbliższych miesiącach. W razie potrzeby przetłumaczcie je.
- Rozważcie możliwość wykorzystania siedmiu katechez przygotowawczych ŚSR w grupach małżeńskich, w parafii lub w rodzinie.
- Oprócz tych materiałów można wykorzystać wszystkie narzędzia przygotowane przez Dykasterię w ramach Roku Rodziny Amoris Laetitia: 10 filmów wideo z Papieżem i rodzinami świata; różańce dla narzeczonych, różańce dla rodzin, karty „Podążać z rodzinami”, Dekalog itp.

2. Czy jest możliwe zorganizowanie ŚSR wspólnie z innymi diecezjami lub zrealizowanie go w powiązaniu z jakimś sanktuarium?

- Tak. Nawet wtedy, gdy biskup uważa swoją diecezję za małą lub woli zorganizować ŚSR wspólnie z innymi diecezjami znajdującymi się w pobliżu, na poziomie prowincji kościelnej lub nawet na szczeblu krajowym, należy zachować proponowany przez Ojca Świętego „wieloośrodkowy i powszechny” duch ŚSR.

- Sanktuaria mogą być także odpowiednim miejscem dla wielkich wydarzeń, które wykraczają poza granice diecezji. W tym celu należy tylko uzgodnić to z ordynariuszem diecezji, na terenie której znajduje się sanktuarium, oraz z biskupami diecezji sąsiednich.

3. Jak może wyglądać program ŚSR, który będzie realizowany w diecezjach?

Celem jest, aby w dniach od 22 do 26 czerwca 2022 r. każda diecezja umieściła rodziny w centrum uwagi duszpasterskiej, prowadząc działania, które odzwierciedlają temat ŚSR. Będzie to swego rodzaju „Tydzień Rodziny” w jedności z rodzinami i diecezjami na całym świecie.

- Podstawowym kryterium jest wolność i kreatywność każdej diecezji. Nie chodzi o powtarzanie tego, co robi się w Rzymie, i nie jest konieczne realizowanie całego programu, proponowanego w Rzymie.
- W zależności od różnicy czasowej z obchodami w Rzymie, diecezja może zorganizować transmisję na żywo przemówień Ojca Świętego, niektórych konferencji Kongresu Duszpasterskiego lub nawet oglądanie filmów na youtube w innym czasie, niż w Rzymie.
- Można zorganizować konferencje lokalne, przydzielone prelegentom (najlepiej małżeństwom) wyznaczonym przez biskupa lub proboszcza, na tematy podobne do tych proponowanych w Rzymie.

4. W jaki sposób można by zorganizować dni ŚSR w diecezjach i parafiach?

- Lokalizacja: Diecezje, parafie, sanktuaria...
- Temat: Miłość w rodzinie: powołanie i droga do świętości
- Uroczystości: otwarcie i zakończenie spotkania, adoracja eucharystyczna, Msza św.
- Przyczyunki: konferencje, świadectwa, dzielenie się, celebracja.

- **Środa, 22 czerwca:** ŚSR może zostać zainaugurowany w parafiach poprzez celebrację eucharystyczną, na zakończenie której miałyby miejsce przedstawienie znaku oraz na przykład, listu do każdej rodziny przez biskupa.
- **Czwartek, 23 czerwca, piątek, 24 czerwca:** Wieczorne spotkania mogą być organizowane w parafiach lub w małych grupach, w domach. Małżeństwa mogą obejrzeć film z jednej z konferencji z tego dnia, a następnie spędzić trochę czasu na wspólnej dyskusji.
- **Sobota, 25 czerwca:** rodziny mogą być zaproszone do diecezji (lub do innego miejsca, łącząc kilka diecezji) lub do miejsca takiego jak sanktuarium. Byłby to dzień poświęcony rodzinie, z konferencjami, świadectwami, pracą w grupach, dzieleniem się i celebracjami.
- **Niedziela, 26 czerwca:** można zaplanować Eucharystię pod przewodnictwem biskupa diecezjalnego z udziałem rodzin diecezji (w katedrze lub innym odpowiednim miejscu).

Rodziny mogłyby otrzymać posłanie wpływające ze ŚSR, jak to uczyni w tym dniu Papież podczas modlitwy Anioł Pański.

Jeśli pozwala na to różnica czasu, można by śledzić na żywo lub retransmitować Anioł Pański przed lub po Mszy św. Jeśli nie będzie to możliwe, to biskup udzieli posłania rodzinom.

5. Gdzie będą dostępne inne materiały przygotowujące do ŚSR?

- Wszystkie materiały duszpasterskie przygotowujące do ŚSR będą dostępne na następującej stronie internetowej
WMOF in your diocese - #WMOF22 (romefamily2022.com)

6. Jaka jest ewentualna rola ruchów kościelnych i stowarzyszeń rodzinnych w realizacji Spotkania w diecezjach?

- Ruchy i stowarzyszenia rodzinne mogą, w oparciu o swój charyzmat, oddać się do dyspozycji swoich biskupów przy organizacji spotkania diecezjalnego, aby współpracować przy angażowaniu rodzin i przedstawieniu propozycji duszpasterskich.

3. SUGESTIE DLA KOŚCIOŁÓW PARTYKULARNYCH WYNIKAJĄCE Z PROGRAMU KONGRESU PASTORALNEGO W RZYMIE

W diecezjach można zorganizować spotkania wieczorne w tygodniu Światowego Spotkania w Rzymie lub można organizować spotkania duszpasterskie w weekendy, aby ułatwić udział rodzinom, które w ciągu tygodnia pracują. Poniższe sugestie i pomysły są propozycjami, które każdy Kościół partykularny może wzbogacić lub zmodyfikować w zależności od własnej wrażliwości.

Konferencje

W Rzymie odbędzie się 5 konferencji z tłumaczeniem symultanicznym w co najmniej 5 językach, które będzie można oglądać dzięki transmisji na żywo.

W Rzymie, podobnie jak w diecezjach, konferencje będą miały na celu podkreślenie skarbów, które istnieją w każdej rodzinie i które należy odkryć, aby można je było ofiarować Kościołowi. Ważne jest również, aby prezentować nie tyle treści teologiczne i teoretyczne, ile raczej konkretne i praktyczne, aby dotknąć życia każdej rodziny i wnieść wartościową inspirację dla duszpasterstwa rodzin.

W diecezjach konferencje mogłyby również zawierać chwile refleksji, aby to, czego się nauczyliśmy stało się częścią naszego życia i życia naszej wspólnoty, a dzięki temu można było powrócić do domu z poczuciem ubogacenia.

Spotkania panelowe

W Rzymie odbędzie się 10 paneli, po dwa po każdej konferencji, również z tłumaczeniem symultanicznym w co najmniej 5 językach, które będzie można śledzić za pośrednictwem transmisji na żywo.

Spotkania panelowe są miejscem, gdzie ludzie mogą dawać świadectwo i dzielić się narzędziami duszpasterskimi. Każdy panel, który zostanie zaprezentowany w Rzymie będzie obejmował trzy różne tematy, wśród których znajdzie się temat przewodni panelu: każdy temat zostanie przedstawiony przez parę/rodzinę z innego regionu geograficznego świata, aby podzielić się bogactwem dobrych praktyk duszpasterskich w Kościele.

Na poziomie lokalnym można by zorganizować spotkania, na których prezentowane byłyby również inne świadectwa małżeństw i rodzin, pozostawiając miejsce na dialog, aby pomóc innym zrozumieć, jak połączyć wybrany temat na poziomie duszpasterskim.

STRESZCZENIE PROGRAMU KONFERENCJI DUSZPASTERSKIEJ

Konferencja nr 1

KOŚCIÓŁ DOMOWY I SYNODALNOŚĆ

PANEL I Małżonkowie i kapłani razem w budowaniu Kościoła

- A. Dwa powołania uzupełniające się i współodpowiedzialne
- B. Rodziny i duszpasterze razem na misji
- C. Budowanie wspólnoty między rodzinami

PANEL II Młodzi i starsi razem dla Kościoła jutra

- A. Rola osób starszych
- B. Młodzi i starsi w podróży synodalnej
- C. Dziadkowie i osoby starsze w duszpasterstwie Kościoła

Konferencja nr 2

MIŁOŚĆ RODZINNA: WSPANIAŁA I KRUCHA

PANEL I Miłość rodzinna w przeżywaniu trudności

- A. Zdrada i przebaczenie
- B. Trudności pierwszych lat małżeństwa
- C. Porzucenie

PANEL II Towarzystwo ojcostwu i macierzyństwu

- A. Potrzebujemy ojców i matek
- B. Adopcja i opieka zastępcza. Wybór chrześcijański
- C. Zawsze przyjmować nowe życie

Konferencja nr 3

TOŻSAMOŚĆ I MISJA RODZIN CHRZEŚCIJAŃSKICH

PANEL I Być chrześcijanami w epoce cyfrowej

- A. Skoncentrowanie rodziny wokół Chrystusa
- B. Przekazywanie wiary współczesnej młodzieży
- C. Czy media społecznościowe są „środowiskiem” dla naszych dzieci?

PANEL II Powołanie i misja na peryferiach egzystencjalnych

- A. Wśród migrantów
- B. Wobec uzależnień
- C. Gdy w rodzinie występuje przemoc

Konferencja n. 4

KATECHUMENAT MAŁŻEŃSKI

PANEL I Formacja opiekunów i formatorów: świeckich, prezbiterów i seminarzystów

- A. Wychowanie młodzieży w zakresie seksualności i uczuciowości
- B. Formacja duszpasterzy i seminarzystów
- C. Stałe towarzyszenie małżonkom

PANEL II Komunia rodzinna - eklezjalny styl komunii

- A. Komunia rodzinna a komunie eklezjalna
- B. Wzajemność między mężczyzną a kobietą w Kościele w różnych stanach życia
- C. Ojcostwo, macierzyństwo i braterstwo w Kościele

Konferencja n. 5

RODZINA JAKO DROGA ŚWIĘTOŚCI

PANEL I Drogi do świętości

- A. Rozznawanie w codziennym życiu rodzinnym
- B. Kierownictwo duchowe nowych związków
- C. Gdy jedno z małżonków jest osobą niewierzącą

PANEL II Małżeństwa i rodziny: świętość w życiu codziennym

WYJAŚNIENIE POTENCJALNYCH TREŚCI KONFERENCJI I PANELI

KONFERENCJA NR. 1

KOŚCIÓŁ DOMOWY I SYNODALNOŚĆ

Cel:

- Rodziny odnajdują w sobie dary, do których są powołane, aby ofiarować je Kościołowi.
- Kościół z kolei uznaje i wzmacnia obecność rodziny jako daru, ponieważ jest ona autentycznym źródłem ewangelizacji.

Pomysły do dalszej pracy:

- Zgodnie z procesem synodalnym zaproponowanym przez papieża Franciszka, „każdy członek Kościoła ma niezbędną rolę, zjednoczony jeden z drugim” (por. Vademecum Synodu o synodalności, 1.3). Rodziny, jako Kościoły domowe, są częścią tej drogi, ofiarując się jako środowisko dla „komunii, uczestnictwa i misji”, słowa kluczowego w procesie synodalnym („W ten sposób rodzina chrześcijańska będzie ukazywać wszystkim ludziom prawdziwą naturę Kościoła, bądź to przez miłość małżonków, wielkoduszną płodność, solidarność i wierność, a także przez pełną miłości pomoc z jaką wszyscy członkowie rodziny wzajemnie się wspomagają” por. GS nr 48; „tak że Kościół, aby w pełni zrozumieć swoją tajemnicę, spogląda na rodzinę chrześcijańską, która ukazuje to w sposób autentyczny” (AL n. 67).
- Z jednej strony jednak należy „rozbudzić” rodziny i przekazywać im świadomość daru, jaki stanowią w Kościele. Z drugiej strony, ważne jest, aby Kościół nauczył się doceniać dary, jakimi Duch Święty obdarza rodzinę, uznając ją za protagonistę ewangelizacji: rodziny powinny być „równocześnie Kościołami domowymi i ewangelicznym zaczynem w społeczeństwie”(AL n. 290).

PANEL I

MAŁŻONKOWIE I KAPŁANI RAZEM W BUDOWANIU KOŚCIOŁA

a. Dwa uzupełniające się i współodpowiedzialne powołania

Cel:

Wspólne powołanie do świętości wszystkich wiernych, z których każdy jest na swojej drodze, tworzy w obrębie Kościoła strukturę komunii pomiędzy różnymi stanami życia i wzajemnie się uzupełnia. Wzajemna współodpowiedzialność za misję wzywa małżonków i kapłanów - a zwłaszcza biskupów - do owocnej współpracy w budowaniu struktury Kościoła.

Pomysły do dalszej pracy:

- „Święcenia (kapłaństwo) i małżeństwo są nastawione na zbawienie innych ludzi [...] Udzielają one szczególnego posłania w Kościele i służą budowaniu Ludu Bożego” (Katechizm Kościoła Katolickiego nr 1534).
- „Kapłaństwo wspólne wiernych i kapłaństwo służebne czyli hierarchiczne chociaż różnią się istotą... są sobie jednak wzajemnie przyporządkowane: jedno i drugie bowiem we właściwy sobie sposób uczestniczy w jednym kapłaństwie Chrystusa” (LG, n. 10)

b. Rodziny i duszpasterze razem na misji

Cel:

Ze względu na tę samą misję „budowania ludu Bożego”, ale także ze względu na różny wkład, jaki mogą wnieść, rodziny i duszpasterze są powołani do współpracy w misji.

Pomysły do dalszej pracy:

- Obok sakramentu święceń i wraz z nim, małżonkowie i rodziny stanowią sakrament misji (KKK nr 1534). Ich impuls apostołski wypływa z chrztu i łaski małżeństwa, a na mocy tej tożsamości mogą dawać świadectwo, ewangelizować i obdarzać duchem komunii kościelnej (por. AL n. 201).

c. Budowanie wspólnoty między rodzinami

Cel:

Każda rodzina jest wezwana do otwarcia się i dawania siebie, ale także do przyjęcia pomocy innych rodzin. W dzisiejszych indywidualistycznych społeczeństwach, gdzie rodziny cierpią z powodu samotności i izolacji, zwłaszcza w sytuacjach poważnych trudności, wspólnota staje się kluczowym elementem ratowania rodzin, dając im poczucie, że nie są osamotnione w każdym wyzwaniu, z którym muszą się zmierzyć (wychowanie dzieci, choroba, żałoba, trudności ekonomiczne, ...).

Pomysły do dalszej pracy:

- Ważne jest, aby „stwarzać okazje [w Kościele] do rozmowy z serca do serca.” (por. Amoris laetitia, n. 234), szanse, aby rodziny mogły spotykać się razem, uczyć się, jak być wspólnotą, dzielić się radościami, ale także troskami i trudnościami. W ten sposób można stworzyć „sieć” rodzin które wiedzą, jak troszczyć się o siebie nawzajem, aby „nic się nie straciło” (por. J 6, 39).

PANEL II

MŁODZI I STARSI RAZEM DLA KOŚCIOŁA JUTRA

a. Rola osób starszych

Cel:

Podkreślenie znaczenia osób starszych w rodzinie i poza nią, w społeczeństwie i we wspólnocie Kościoła; ich rola może być decydująca w przekazywaniu pamięci i wiary z pokolenia na pokolenie.

Pomysły do dalszej pracy:

- Orędzie Papieża Franciszka na Pierwszy Światowy Dzień Dziadków i Osób Starszych.

<https://www.vatican.va/content/francesco/pl/messages/nonni/documents/20210531-messaggio-nonni-anziani.html>

b. Młodzi i starsi w podróży synodalnej

Cel:

Rozpoczynając proces synodalny, młodzi i starsi są wezwani do dialogu ze sobą nawzajem, uczenia się rozeznawania darów jedni drugich.

Pomysły do dalszej pracy:

- „Uczestnictwo: Wezwanie wszystkich, którzy należą do Ludu Bożego (...).wszyscy wierni mają odpowiednie przygotowanie i są powołani do służenia sobie nawzajem darami, które każdy z nich otrzymał od Ducha Świętego. W Kościele synodalnym cała wspólnota, w wolnej i bogatej różnorodności swoich członków, jest wezwana do wspólnej modlitwy, słuchania, analizowania, dialogu, rozeznawania i udzielania rad w podejmowaniu decyzji duszpasterskich, które jak najlepiej odpowiadają woli Bożej” (por. Vademecum Synodu nt. Synodu o synodalności 1.4.).
- „Izolowanie osób starszych i pozostawianie ich pod opieką obcych, bez właściwego i bliskiego towarzyszenia rodziny, okalecza i zubaża samą rodzinę. Co więcej, doprowadza do pozbawienia ludzi młodych niezbędnego kontaktu z ich korzeniami i mądrością, której młodzież nie może osiągnąć o własnych siłach” (FT n. 19)

c. Dziadkowie i osoby starsze w duszpasterstwie Kościoła

Cel:

„Nie ma emerytury od pracy głoszenia Ewangelii”. Osoby starsze mogą wnieść cenny wkład w duszpasterstwo i to w sposób przekrojowy (w katechezie dzieci, duszpasterstwie młodzieży, duszpasterstwie rodzin...), Mają powołanie do świętości i misję duchową w Kościele.

Pomysły do dalszej pracy:

- Orędzie Papieża Franciszka na Pierwszy Światowy Dzień Babci i Dziadka oraz Osób Starszych.

<https://www.vatican.va/content/francesco/pl/messages/nonni/documents/20210531-messaggio-nonni-anziani.html>

- Wnioski z Międzynarodowego Kongresu Duszpasterstwa „Bogactwo wielu lat życia”,

<http://www.laityfamilylife.va/content/dam/laityfamilylife/Eventi/LaRicchezzaDegliAnni/Testi/Conclusions%20ENG.pdf>

KONFERENCJA NR. 2

MIŁOŚĆ RODZINNA: CUDOWNA I KRUCHA

Cel:

Ukazanie piękna miłości przeżywanej w rodzinie i potrzeby nieustannej troski o nią, ponieważ jest ona sama w sobie bardzo krucha.

Pomysły do dalszej pracy:

- „Ewangelia rodziny jest odpowiedzią na najgłębsze pragnienia osoby ludzkiej” (AL n. 201)
- Radość małżeńska oznacza zaakceptowanie, że małżeństwo jest połączeniem radości i trudów, co inspiruje małżonków do wzajemnej troski jedno o drugie” (por. AL n. 126)
- AL nn. 88-119.

PANEL I

MIŁOŚĆ RODZINNA W PRZEŻYWANIU TRUDNOŚCI

a. Zdrada i przebaczenie

Cel:

- Przedstawienie świadectwa/refleksji osób, które przebaczyły zdradę.
- Wskazanie procesów duszpasterskich doświadczanych w Kościele.

Pomysły do dalszej pracy:

- AL nr 231-240.
- AL nr 105-106.
- „Każda rodzina jest zawsze powołana przez Boga pokoju do radosnego i odnawiającego doświadczania «pojednania», to jest do odbudowanej komunii i odnalezionej jedności” (FC n. 21)

b. Trudności pierwszych lat małżeństwa

Cel:

- Przedstawienie świadectw/refleksji młodych małżeństw, które otrzymały pomoc i wsparcie od wspólnoty, aby przezwyciężyć trudności pierwszych lat małżeństwa, związanych z różnicami charakterów, narodzinami dzieci/bezpłodnością, relacjami z rodzinami pochodzenia ...
- Wskazanie procesów duszpasterskich doświadczanych w Kościele

Pomysły do dalszej pracy:

- AL nr 217-230.

c. Porzucenie

Cel:

- Przedstawienie świadectwa/refleksji na temat porzucenia i drogi, jaką przebyła rodzina.
- Wskazanie, czy istnieją jakieś doświadczenia duszpasterskie, które oferują drogę duchowości skierowaną do par żyjących w separacji, które postanowiły być wierne sakramentowi małżeństwa, potwierdzając swoją obietnicę, że będą żyły miłością na zawsze, przezwyciężając wyzwania ludzkich niepowodzeń.

Pomysły do dalszej pracy:

- „Osoby rozwiedzione, które jednak nie zawarły nowego związku małżeńskiego, będące często świadkami wierności małżeńskiej, trzeba zachęcać do znajdowania w Eucharystii pokarmu, który wspiera je w ich stanie. Lokalna wspólnota i duszpasterze winni towarzyszyć tym osobom z troską” (AL n. 242)
- „Z serdeczną i głęboką radością Kościół spogląda na rodziny, które pozostają wierne nauczaniu Ewangelii, dziękując im i zachęcając do dawania świadectwa. Dzięki nim faktycznie zyskuje wiarygodność piękno małżeństwa nierozzerwalnego i wiernego na zawsze” (AL n. 86).

PANEL II *TOWARZYSZENIE OJCOSTWU I MACIERZYŃSTWU*

a. Potrzebujemy ojców i matek

Cel:

Podkreślenie znaczenia mężczyzn i kobiet zdolnych do energicznego podjęcia roli ojcowskiej i macierzyńskiej, w rodzinie i w Kościele.

Pomysły do dalszej pracy:

- „Doceniam feminizm, gdy nie domaga się uniformizmu lub zanegowania macierzyństwa. Wspaniałość kobiet związana jest bowiem ze wszystkimi prawami wynikającymi z ich niezbywalnej godności człowieka, ale również ich geniuszu kobiecego, niezbędnego dla społeczeństwa” (AL n. 173)
- „Mówi się, że nasze społeczeństwo jest «społeczeństwem bez ojców». W kulturze zachodniej postać ojca miałaby być symbolicznie nieobecna, wypaczona, wyblakła. Męskość wydaje się nawet zakwestionowana” (AL n. 176).

b. Adopcja i opieka zastępcza. Wybór chrześcijański

Cel:

Ukazanie, poprzez świadectwa, że przyjęcie dzieci samotnych, poprzez opiekę zastępczą i adopcję, jest typowe dla rodzin chrześcijańskich, które są powołane do bycia generatywnymi.

Pomysły do dalszej pracy:

- „Wybór adopcji i opieki zastępczej wyraża szczególną płodność doświadczenia małżeńskiego” (AL n. 82)

c. Zawsze przyjmować nowe życie

Cel:

Świadectwo/refleksja osób, które przyjęły życie nienarodzone w warunkach szczególnej trudności

z powodu choroby, niepełnosprawności lub sytuacji ekonomicznej ...

Można wskazać na doświadczenia duszpasterskie związane z przyjmowaniem/pomaganiem w obliczu trudności związanych z przyjmowaniem rodzącego się życia.

Pomysły do dalszej pracy:

- „Kocha się dziecko, ponieważ jest dzieckiem: nie dlatego, że jest ładne, czy dlatego, że jest takie a takie; nie, dlatego że jest dzieckiem! Nie dlatego, że myśli tak jak ja, czy jest ucieleśnieniem moich pragnień. Dziecko jest dzieckiem: jego życie jest zrodzone przez nas, ale przeznaczone dla niego, dla jego dobra, dla dobra rodziny, społeczeństwa, całej ludzkości”.
- https://www.vatican.va/content/francesco/pl/audiences/2015/documents/papa-francesco_20150211_udienza-generale.html
- https://www.vatican.va/content/francesco/it/speeches/2019/may/documents/papa-francesco_20190525_yes-to-life.html

KONFERENCJA NR 3 TOŻSAMOŚĆ I MISJA RODZIN CHRZEŚCIJAŃSKICH

Cel:

Rodzina chrześcijańska musi dziś na nowo odkryć swoją szczególną tożsamość i specyficzną misję w społeczeństwie i w Kościele.

Pomysły do dalszej pracy:

- „Rodzina chrześcijańska jest powołana do brania żywego i odpowiedzialnego udziału w posłannictwie Kościoła w sposób sobie właściwy i odrębny, czyli oddając siebie samą na służbę Kościołowi i społeczeństwu w tym, czym jest i co czyni, jako głęboka wspólnota życia i miłości” (FC n. 50)
- „Skoro rodzina chrześcijańska jest wspólnotą, [...] jej udział w posłannictwie Kościoła winien dokonywać się na sposób wspólnotowy: a więc wspólnie, małżonkowie jako para, rodzice i dzieci jako rodzina winni przeżywać swoją służbę dla Kościoła i dla świata” (FC n. 50)
- „Małżeństwa chrześcijańskie kolorują szarość, wypełniając przestrzeń publiczną barwami braterstwa, wrażliwości społecznej, obrony osób słabych oraz jaśniejszej wiary i czynnej nadziei. Ich płodność rozszerza się i przekłada na tysiące sposobów, aby uobecnić miłość Boga w społeczeństwie” (AL n. 184)
- „Im większa jest świadomość małżonków i rodziców chrześcijańskich, że ich «Kościół domowy» ma swój udział w życiu i misji Kościoła powszechnego, tym bardziej w ich dzieciach rozwija się «zmysł Kościoła» oraz poczucie tego, jak piękną jest rzeczą oddać swoje siły w służbę Królestwu Bożemu” (ChL n. 62).

PANEL I BYĆ CHRZEŚCIJANAMI W EPOCE CYFROWEJ

a. Skoncentrowanie rodziny wokół Chrystusa

Cel:

W epoce cyfrowej współczesnym rodzinom trudno jest wychowywać dzieci, utrzymując Chrystusa w centrum życia rodzinnego. Trzeba ukazać poprzez świadectwo/refleksję, jak to jest możliwe.

Pomysły do dalszej pracy:

- Wychowanie w wierze musi być dostosowane do każdego dziecka. Rodzice pragnący pielęgnować wiarę swoich dzieci są wrażliwi na ich wzorce rozwoju, ponieważ wiedzą, że doświadczenie duchowe nie jest narzucane, lecz proponowane w sposób wolny (por. AL n. 288)
- „Czy staramy się zrozumieć, «gdzie» naprawdę są dzieci w swojej wędrówce? Gdzie naprawdę jest ich dusza, czy wiemy? A przede wszystkim – czy chcemy to wiedzieć?” (AL n. 261)

b. Przekazywanie wiary dzisiejszej młodzieży

Cel:

Dać świadectwo/refleksję na temat tego, jak można zaangażować i sprawić, by dzisiejsza, usieciowiona informacyjnie młodzież odkryła, że w jej wnętrzu jest głos Boga, który ją powołuje i zaprasza do podążania drogą, która pozwoli im osiągnąć życiowe spełnienie.

Pomysły do dalszej pracy:

- Wychowanie dzieci wymaga uporządkowanego procesu przekazywania wiary. Jest to utrudnione przez obecny styl życia, harmonogramy pracy i złożoność dzisiejszego świata, w którym wielu ludzi utrzymuje szalone tempo, aby móc przeżyć. Mimo to dom nadal musi być miejscem, w którym uczymy się doceniać znaczenie i piękno wiary (por. AL n. 287).

c. Czy media społecznościowe są „środowiskiem” dla naszych dzieci?

Cel:

Przedstawienie świadectw rodzin, które starają się rozwijać odpowiednie umiejętności relacyjne, aby prowadzić dialog ze swoimi dziećmi („pokolenie czatu”), nie demonizując świata cyfrowego, ale dając im wskazówki, jak go kontrolować i nie dać się zdominować przez relacje społecznościowe i wirtualne.

Pomysły do dalszej pracy:

- „W środowisku rodzinnym można również uczyć się rozeznawać w sposób krytyczny przesłania płynące z różnych środków komunikacji społecznej” (AL n. 274)

- Jednym z najważniejszych zadań rodziny jest wychowanie do nadziei. Nie oznacza to zakazu korzystania przez dzieci z urządzeń elektronicznych, ale raczej znalezienie sposobów, by pomóc im rozwijać ich zdolności krytyczne i nie myśleć, że szybkość cyfrowa może mieć zastosowanie w życiu do wszystkiego” (por. AL n. 275)
- „Jeśli media są dobrze wykorzystywane, mogą być pomocne” (por. AL n. 278)
- „Media mogą pomóc nam poczuć się bliżej siebie nawzajem, tworząc poczucie jedności rodziny ludzkiej, co z kolei może inspirować do solidarności i poważnych wysiłków na rzecz zapewnienia wszystkim bardziej godnego życia. Zwłaszcza internet stwarza ogromne możliwości spotkania i solidarności między wszystkimi, i jest to rzecz dobra, jest to dar Boga. Musimy nieustannie upewniać się, że współczesne formy komunikacji rzeczywiście prowadzą nas do wielkodusznego spotkania z innymi. Nie możemy zaakceptować świata cyfrowego, którego celem jest wykorzystywanie naszych słabości i wydobywanie z ludzi tego, co najgorsze (por. FT n. 205).

PANEL II

POWOŁANIE I MISJA NA PERYFERIACH EGZYSTENCJALNYCH

a. Wśród migrantów

Cel:

Przedstawienie świadectwa/refleksji, które pozwolą zrozumieć, jak ważnym elementem duszpasterskim jest rodzina, ponieważ u jej podstaw leży pragnienie, aby osoby samotne

i zdezorientowane czuły się jak w domu. Rodziny które przyjmują inne rodziny.

Pomysły do dalszej pracy:

- „Migracje „są innym znakiem czasów, który należy rozpatryć i zrozumieć, z całym brzemieniem konsekwencji dla życia rodzinnego” (AL n. 46)
- „Towarzystwo migrantom wymaga specjalistycznego duszpasterstwa skierowanego do rodzin migrujących, ale także do członków rodzin pozostałych w miejscu pochodzenia” (AL n. 46)

b. Wobec uzależnień

Cel

Dać świadectwo/refleksję na temat uzależnień w rodzinie (narkotyki, gry, media społecznościowe...). W jaki sposób rodziny mogą sobie wzajemnie pomagać? Jak może pomóc Kościół?

Wskazanie ważnych doświadczeń związanych z pomocą, w tym kompetencji zawodowych.

Pomysły do dalszej pracy:

- Wspomniano także o narkomanii jako o jednej z bolączek naszych czasów, powodującej cierpienia wielu rodzin, a często prowadzącej także do ich rozpadu. To samo dotyczy alkoholizmu, hazardu i innych uzależnień. Rodziny zagrożone „tracą zdolność do reagowania, aby pomóc swoim członkom... Dostrzegamy poważne konsekwencje tego załamania w zniszczonych rodzinach, wykorzenionych dzieciach, opuszczonych osobach starszych, osieroconych dzieciach żyjących rodziców oraz zdezorientowanych i pozbawionych reguł ludziach młodych” (por. AL n. 51)
- „Poza małym kręgiem, jaki tworzą małżonkowie ze swymi dziećmi, istnieje także wielka rodzina, której nie można pomijać.. [...] Częścią tej większej rodziny są przyjaciele i zaprzyjaźnione rodziny, łącznie ze wspólnotami rodzin, które wspierają się nawzajem w swoich trudnościach oraz zaangażowaniu społecznym i w swej wierze. [...]” (por. AL nr 196-197).

c. Gdy w rodzinie występuje przemoc

Cel:

Przedstawienie świadectwa/refleksji na temat wartości i znaczenia obecności sieci rodzin, zdolnej do dostrzeżenia i zbliżenia się do tych, którzy cierpią z powodu przemocy, dotarcia także do peryferii, gdzie przemoc może występować w rodzinie lub w jej pobliżu.

Pomysły do dalszej pracy:

- Przemoc w rodzinie rodzi nowe formy agresji społecznej, ponieważ „stosunki rodzinne wyjaśniają również predyspozycje do gwałtownej osobowości. Rodziny, które na to są narażone, to te, w których brakuje komunikacji; te, w których dominują postawy obronne, a ich członkowie nawzajem się nie wspierają; gdzie nie ma zajęć rodzinnych sprzyjających uczestnictwu; gdzie relacje między rodzicami są często konfliktowe i gwałtowne, zaś relacje między rodzicami a dziećmi są nacechowane postawami wrogości” (AL n. 51)
- „Myślę szczególnie o haniebnej przemocy, jakiej czasami używa się wobec kobiet, molestowaniu w rodzinie i różnych formach niewolnictwa, które nie są oznaką męskiej siły, ale tchórzliwej degradacji. Przemoc werbalna, fizyczna i seksualna stosowana wobec kobiet w niektórych małżeństwach jest sprzeczna z samą naturą jedności małżeńskiej” (AL n. 54)
- „Czy można zignorować lub ukryć ustawiczne formy dominacji, arogancji, wyzysku, perwersji i przemocy seksualnej, które są produktem wypaczonego rozumienia seksualności, grzebiące godność innych osób oraz wezwanie do miłości pod mrocznym poszukiwaniem siebie samych?”(AL n. 153)

KONFERENCJA NR. 4 KATECHUMENAT MAŁŻEŃSKI

Cel:

Należy odnowić kurs przygotowania do małżeństwa i ożywić w świetle procesu katechumenalnego, który poprzez odkrycie na nowo Chrztu św. towarzyszy dogłębnie nowożeńcom, nie pozostawiając ich samym sobie po uroczystości sakramentu. Małżeństwo nie jest bowiem punktem docelowym; jest powołaniem, trwającą całe życie drogą do świętości. Z tego powodu przygotowanie powinno przebiegać etapami, jak wskazuje papież Franciszek.

Pomysły do dalszej pracy:

- „Decyzja o zawarciu małżeństwa i założeniu rodziny powinna być owocem rozeznania powołania” (AL n. 72)
- „Chciałbym podkreślić potrzebę «nowego katechumenatu» w przygotowaniu do małżeństwa. Przyjmując sugestie Ojców ostatniego zgromadzenia zwyczajnego Synodu Biskupów o małżeństwie i rodzinie pilne jest wprowadzić konkretnie to, co zostało już zaproponowane w adhortacji apostolskiej Jana Pawła II «Familiaris consortio» (n. 66). Chodzi o to, żeby podobnie jak przy chrzcie dorosłych katechumenat należy do procesu sakramentalnego, tak również przygotowanie do małżeństwa stało się integralną częścią całej sakramentalnej procedury małżeństwa jako antidotum, które zapobiega mnożeniu się związków zawieranych nieważnie czy nietrwałych” (Papa Francesco, Discorso in occasione dell’Inaugurazione dell’Anno Giudiziario del Tribunale della Rota Romana, 21 gennaio 2017; por. AL, 205-211).
- „Miałem już sposobność zalecić podejmowanie katechumenatu małżeńskiego, rozumianego jako niezbędną drogą młodych ludzi i par, mającą doprowadzić do ożywienia ich chrześcijańskiego sumienia, wspieranego łaską dwóch sakramentów – chrztu i małżeństwa. Jak podkreślałem przy innych okazjach, katechumenat jako taki jest jedyny, jako że jest chrzcielny, to znaczy zakorzeniony w chrzcie, a zarazem w życiu musi mieć charakter stały, bowiem stała jest łaska sakramentu małżeństwa”, (Przemówienie Ojca Świętego Franciszka z okazji inauguracji roku sądowego Trybunału Roty Rzymskiej – 29 stycznia 2018 r.).

PANEL I

FORMACJA OPIEKUNÓW I FORMATORÓW: ŚWIECKICH, PREZBITERÓW I SEMINARZYSTÓW

a. Wychowanie młodzieży w zakresie seksualności i uczuciowości

Cel:

Podkreślenie, poprzez doświadczenia duszpasterskie i/lub projekty i programy ustanowione w Kościele, jak wspierać rodziców i wychowawców w procesie wychowania dzieci i młodzieży w zakresie afektywności i seksualności.

Pomysły do dalszej pracy:

- „Kościół jest powołany do współpracy, poprzez właściwą działalność duszpasterską, aby sami rodzice mogli wypełniać swoją misję edukacyjną. Powinien to czynić, pomagając im zawsze w docenieniu ich specyficznej roli i uznaniu, że ci, którzy otrzymali sakrament małżeństwa, stają się prawdziwymi sługami wychowania, ponieważ kształtując swoje dzieci, budują Kościół” (AL n. 85)
- „Trudno myśleć o edukacji seksualnej w czasie, gdy istnieje skłonność do banalizowania i zubożenia seksualności. Można ją zrozumieć jedynie w kontekście wychowania do miłości, do wzajemnego daru z siebie. W ten sposób język seksualności nie ulega smutnemu zubożeniu, ale staje się bardziej rozumny” (AL n. 280)
- „Młodzi ludzie powinni mieć możliwość uświadomienia sobie, że są bombardowani przesłaniami, które nie dążą do ich dobra oraz ich dojrzałości. [...] Musimy także zdać sobie sprawę, że potrzebny jest nowy i bardziej odpowiedni język ... przy wprowadzaniu dzieci i młodzieży w tematykę seksualności” (AL nr. 281-284)

b. Formacja duszpasterzy i seminarzystów

Cel:

Wynieść doświadczenie lub przynajmniej świadomość znaczenia formacji seminarzystów i duszpasterzy, aby byli kompetentni i przygotowani do towarzyszenia młodym i rodzinom w wyzwaniach moralnych, do których podejmowania są dziś nieustannie wzywani.

Pomysły do dalszej pracy:

- „Dostrzegamy także potrzebę bardziej odpowiedniej formacji kapłanów, diakonów, zakonników i zakonnicek, katechetów oraz innych pracowników duszpasterskich. W odpowiedziach na zapytania przesłane do wszystkich podkreślono, że kapłanom często brakuje odpowiedniej formacji, aby podjąć złożone dzisiejsze problemy rodzin” (AL n. 202)
- „Klerycy powinni mieć dostęp do szerszej interdyscyplinarnej formacji dotyczącej narzeczeństwa i małżeństwa, a nie tylko doktryny” (AL n. 203).

c. Stałe towarzyszenie małżonkom

Cel:

Zebrane doświadczenia duszpasterskie podkreślają pilność i konieczność stałego towarzyszenia małżonkom, zwłaszcza w najbardziej krytycznych momentach życia rodzinnego. Obecność wspólnoty jest niezbędna, a także konieczne jest szkolenie osób świeckich i małżonków, aby zapewnić to towarzyszenie.

Pomysły do dalszej pracy:

- „Specjaliści, zwłaszcza ci posiadający doświadczenie towarzyszenia pomagają we wdrażaniu propozycji duszpasterskich w realne sytuacje i konkretne troski rodzin. «Programy i kursy formacyjne przeznaczone dla osób pracujących w duszpasterstwie powinny uczynić je zdolnymi do włączenia samego programu przygotowania do małżeństwa w szerszą dynamikę życia kościelnego»” (AL n. 204)

- „Potrzeba towarzyszenia duszpasterskiego, które trwałoby po celebracji sakramentu (por. Familiaris consortio, część III). Bardzo wielkie znaczenie okazuje się mieć w tym duszpasterstwie obecność doświadczonych małżeństw. Parafia jest uważana za miejsce, w którym doświadczone pary mogą służyć młodszym, z ewentualnym współudziałem stowarzyszeń, ruchów kościelnych i nowych wspólnot” (AL n. 223).

PANEL II

KOMUNIA RODZINNA - EKLEZJALNY STYL KOMUNII

a. Komunia rodzinna a komunია eklezjalna

Cel:

Komunia rodzinna, która wypływa z sakramentu małżeństwa, uosabia styl komunii, jaki powinien istnieć w Kościele, poczynając od relacji między małżonkami a kapłanami. Można przedstawić cenne doświadczenia duszpasterskie w tym względzie.

Pomysły do dalszej pracy:

- „Kościół jest rodziną rodzin, stale wzbogacającą życie wszystkich kościołów domowych.

W związku z tym, «na mocy sakramentu małżeństwa każda rodzina staje się dobrem dla Kościoła, ze wszystkimi tego skutkami. W tej perspektywie z pewnością cennym darem dla Kościoła będzie dzisiaj rozważenie wzajemnego oddziaływania rodziny i Kościoła: Kościół jest dobrem dla rodziny, rodzina jest dobrem dla Kościoła. Strzeżenie sakramentalnego daru Pana spoczywa nie tylko na pojedynczej rodzinie, ale także na całej wspólnocie chrześcijańskiej» (AL n. 87)

b. Wzajemność między mężczyznami i kobietami w Kościele w różnych stanach życia

Cel:

Ukazanie, że również w Kościele mężczyźni i kobiety, w swojej męskości i kobiecości odgrywają różną i ważną rolę we wszystkich stanach życia. Prowadzi to do przeżywania wzajemności i współodpowiedzialności między mężczyznami a kobietami we wspólnej misji kościelnej oraz do umocnienia roli kobiet w Kościele.

Pomysły do dalszej pracy:

- „Niewiasta jest obrazem Kościoła, który jest kobietą, oblubienicą, matką. Styl. Bez tego stylu mówilibyśmy o ludzie Bożym tylko jako o organizacji, może o związku zawodowym, ale nie jako o rodzinie zrodzonej z matki Kościoła” (Papa Francesco, Intervento nell’ambito dell’Incontro „La protezione dei minori nella chiesa”, Vaticano, 21-24 febbraio 2019).
- To właśnie wymiar oblubieńczy sprawia, że mężczyzna i kobieta są konstytutywnie zdolni do relacji, zestrojenia, współpracy i komunii. (...) Ale kobiety, o wiele bardziej niż mężczyźni, na mocy swojej przyrodzonej zdolności generatywnej i macierzyńskiej do „rodzenia” i do bycia odpowiedzialną za to rodzenie, są zdolne do ukazania światu tej koniecznej relacji współpracy i współodpowiedzialności między mężczyznami a kobietami, która powinna się przejawiać także w Kościele.

c. Ojcostwo, macierzyństwo i braterstwo w Kościele

Cel:

Ukazanie, w jaki sposób doświadczenie duchowego ojcostwa, macierzyństwa i braterstwa może być przeżywane w duszpasterstwie wspólnot lokalnych.

Można dzielić się doświadczeniami, które podkreślają znaczenie tego rodzinnego wymiaru Kościoła, dzięki któremu możliwe jest aby druga osoba leżała nam na sercu, tak jak czyni to matka lub ojciec, albo jak to się dzieje między rodzeństwem.

Pomysły do dalszej pracy:

- „Ja za nimi proszę, nie proszę za światem, ale za tymi, których Mi dałeś, ponieważ są Twoimi (...) Ojczy Świąty, zachowaj ich w Twoim imieniu, które Mi dałeś, aby tak jak My stanowili jedno” (J 17, 9. 11). Możemy wierzyć, że wypowiadając te słowa, Jezus miał w sercu nie jednolity tłum, ale twarze ludzi, których odwiedzał lub spotykał. Również w Kościele jesteśmy wezwani do rozpoznawania twarzy tych osób, które Bóg nam powierza na naszej drodze i którzy stają się dla nas ojcami, matkami i braćmi.

KONFERENCJA NR 5: RODZINA JAKO DROGA DO ŚWIĘTOŚCI

Cel:

Ukazanie, że świętość jest odpowiedzią na wezwanie, które Bóg kieruje do każdego człowieka i w jego stanie życia. Małżonkowie i rodziny są wezwani do świętości poprzez czynności codziennego życia, na które składają się obowiązki domowe, praca, wychowywanie dzieci, czas żałoby, choroba, relacje między rodzeństwem, wraz z radościami i troskami, które się z tym wiążą.

Pomysły do dalszej pracy:

- „Pan zamieszkuje w prawdziwej i konkretnej rodzinie, ze wszystkimi jej cierpieniami, zmaganiem, radościami i codziennymi postanowieniami [...] Na duchowość miłości rodzinnej składa się tysiące prawdziwych i konkretnych gestów” (AL 315).
- „Dobrze przeżywana komunია rodzinna jest prawdziwą drogą do świętości w życiu codziennym i drogą rozwoju mistycznego, środkiem wewnętrznego zjednoczenia z Bogiem. (...) Zatem osoby posiadające głębokie pragnienia duchowe nie powinny odczuwać, że rodzina oddala je od rozwoju w życiu Duchem Świętym, ale że jest to droga, której użył Pan, aby je doprowadzić do szczytów zjednoczenia mistycznego” (AL 316).

PANEL I DROGI DO ŚWIĘTOŚCI

a. Rozeznawanie w codziennym życiu rodzinnym

Cel:

- Ukazanie, w jaki sposób rozeznawanie może być realizowane jako codzienny sposób życia w dzisiejszych rodzinach.
- Wskazanie doświadczeń duszpasterskich, które pomagają zrozumieć obecność Boga w życiu osobistym i rodzinnym.

Pomysły do dalszej pracy:

- „Słowo Boże jest nie tylko dobrą nowiną dla życia prywatnego osób, ale również kryterium oceny i światłem, by rozeznaczyć różne wyzwania, przed którymi stają małżonkowie i rodziny”. (AL. n. 227)
- „W rozeznaniu duszpasterskim należy określić elementy, które mogą sprzyjać ewangelizacji oraz wzrostowi ludzkiemu i duchowemu” (AL n. 293).

b. Kierownictwo duchowe nowych związków

Cel:

Przedstawienie świadectw doświadczeń duszpasterskich dotyczących opieki duchowej nad osobami żyjącymi w nowych związkach, które pragną pozostać w Kościele i żyć prawdą Ewangelii.

Pomysły do dalszej pracy:

- „Ważne, aby osoby rozwiedzione, żyjące w nowych związkach odczuwały, że są częścią Kościoła (...) Sytuacje te „wymagają uważnego rozeznania i towarzyszenia im z wielkim szacunkiem, (...) oraz popierania ich udziału w życiu wspólnoty” (AL n. 243).
- „Chociaż zawsze proponuje doskonałość i zachęca do pełniejszej odpowiedzi Bogu, Kościół musi baczenie i z troską towarzyszyć swoim dzieciom najślabszym, naznaczonym miłością zranioną i zagubioną, przywracając nadzieję i zaufanie, jak światło latarni morskiej czy też pochodnia wniesiona pośród ludzi, by oświecić tych, którzy stracili kurs, czy też są w samym środku burzy” (AL n. 291).

c. Gdy jedno z małżonków jest osobą niewierzącą

Cel:

Przedstawienie świadectwa doświadczeń towarzyszenia duchowego parom, w których jedno z małżonków jest osobą niewierzącą i/lub nie wykazuje zainteresowania Kościołem. Jest to bardzo częsta sytuacja w rodzinach na całym świecie. Jak możemy pomóc tym rodzinom poczuć się częścią wspólnoty Kościoła i żyć sakramentem małżeństwa z nadzieją?

Pomysły do dalszej pracy:

- „W każdym razie, miłowanie współmałżonka niewierzącego, obdarzanie go szczęściem, ulżenie jego cierpieniom i dzielenie z nim życia jest prawdziwą drogą uświęcenia. Z drugiej strony miłość jest darem od Boga i tam, gdzie się szerzy, pozwala odczuć swoją przemieniającą moc, czasami w sposób tajemniczy, do tego stopnia, że „uświęca się mąż niewierzący dzięki swej żonie, podobnie jak świętość osiągnie niewierząca żona przez «brata»” (1 Kor 7, 14) (AL. n. 228).
- „Szczególne wyzwania napotykają małżeństwa i rodziny, w których jeden z partnerów jest katolikiem a druga strona osobą niewierzącą. W takich przypadkach trzeba świadczyć o zdolności Ewangelii do wejścia w te sytuacje, aby umożliwić edukację dzieci w wierze chrześcijańskiej” (AL n. 248).

PANEL II

MAŁŻEŃSTWA I RODZINY: ŚWIĘTOŚĆ W ŻYCIU CODZIENNYM

Cel:

Wysłuchanie świadectw świętości małżonków i rodzin, którzy potrafili dostrzec obecność Boga w codziennym życiu.

Pomysły do dalszej pracy:

Przewodnik na temat świętości małżonków i rodzin, wydany przez Dykasterię ds. Świeckich, Rodziny i Życia.

4. PROPOZYCJE NA WYDARZENIA ŚWIĘTOWANIA

- a. Inauguracja Tygodnia poświęconego Światowemu Spotkaniu Rodzin**
- b. Sugestie na chwile rozważania z rodzinami w dniach poświęconych Spotkaniu**
- c. Adoracja eucharystyczna**
- d. Celebracja eucharystyczna na zakończenie ŚSR**
 - Sugestie ogólne
 - Pomysły na:
 - modlitwy wiernych
 - homilie
 - posłanie rodzin
 - błogosławieństwo końcowe

A. INAUGURACJA TYGODNIA POŚWIĘCONEGO ŚWIATOWEMU SPOTKANIU RODZIN

- Można przewidzieć wspólnotowe rozpoczęcie Spotkania.
- Może to być wydarzenie celebracji. W Rzymie odbędzie się Festiwal z udziałem Ojca Świętego, wydarzenie celebracji poświęcone świadectwom rodzin, wychodzące od tematów zawartych w tytule spotkania wybranego przez Ojca Świętego: „Miłość rodzinna: powołanie i droga do świętości”. Będzie można je śledzić w transmisji na żywo.
- Na poziomie lokalnym może to być celebracja eucharystyczna, czas modlitwy, wspólnotowa pielgrzymka z procesją.

B. SUGESTIE NA CHWILE ROZWAŻANIA Z RODZINAMI W CIĄGU DNIA

- Każda wspólnota może dostosować i/lub rozwinąć, zgodnie z własnymi potrzebami, proponowane momenty medytacji, przeplatając je przerwami na cichą modlitwę wewnętrzną, śpiewy i modlitwy wspólnotowe. Medytacja nie ma być tylko indywidualną chwilą, ale czasem dialogu i modlitwy z Jezusem.
- Poniżej przedstawiamy kilka możliwych propozycji medytacji i refleksji opracowanych na podstawie obrazów symbolu ŚSR artysty ks. Marka Rupnika. Wyjaśnienia ks. Rupnika można znaleźć na stronie:
<https://www.romefamily2022.com/en/wmof-diocesi/>

**PROPOZYCJE MEDYTACJI NAD OBRAZEM KS. RUPNIKA
„JEST TO WIELKA TAJEMNICA”**

1.

**„Dlatego opuści człowiek ojca i matkę, a połączy się z żoną swoją,
i będą dwoje jednym ciałem.**

**Tajemnica to wielka, a ja mówię: w odniesieniu do Chrystusa
i do Kościoła” (Ef 5, 31-32)**

1 krok pierwszy: obserwujmy obraz

Co widzę?

Obserwuję szczegóły

W miłości mężczyzny i kobiety jest tajemnica, która jest ukryta, zawoalowana.

2 krok drugi: pojęcia z Amoris laetitia

- **„Małżeństwo jest powołaniem**, gdyż jest odpowiedzią na specyficzne wezwanie do przeżywania miłości małżeńskiej jako niedoskonałego znaku miłości między Chrystusem a Kościołem” (AL n. 72)
- **„Chrystus Pan «wychodzi na spotkanie małżonków chrześcijańskich w sakramencie małżeństwa» (n. 48) i z nimi pozostaje.** We Wcieleniu przyjmuje On ludzką miłość, oczyszcza ją, doprowadza do pełni” (AL n. 67)

3 krok trzeci: Kontemplacja

- **Nasze „tak”** na tworzenie rodziny jest odpowiedzią na wezwanie Boga do przeżywania miłości w małżeństwie i rodzinie. Jest to „tak”, które powinniśmy ponawiać każdego dnia.

W sakramencie małżeństwa, poprzez swoje „tak”, mężczyzna i kobieta proszą Pana, aby **przemienił ich miłość**, aby została oczyszczona i wzrastała ku swej pełni.

- Czy relacje w naszej rodzinie wydają się być w jakiś sposób „przysłonięte”? Czy mogę prosić Pana o pomoc w przemianie mojego serca odnośnie do konkretnej sytuacji?

4 krok czwarty: Modlitwa osobista i w małżeństwie

W chwili osobistej ciszy lub dialogu jako para możemy wyrazić naszą modlitwę do Pana:

- Za co mogę dziękować, i w czym mogę prosić Pana o pomoc?
- Za co możemy dziękować, i w czym możemy prosić Pana o pomoc?

2.

„Duch, którego Pan użył, daje nowe serce” FC n. 13

1 krok pierwszy: obserwujmy obraz

Co widzę?

Obserwuję szczegóły

Ręka św. Pawła zdejmuje zasłonę: teraz rozumiemy, że miłość między panną młodą a panem młodym jest odbiciem nieskończonej i nierozzerwalnej miłości, jaką żywi Jezus do Kościoła, swojej Oblubienicy, i jaką Bóg jaką żywi do ludzkości.

Miłość przeżywana w rodzinie ukazuje obraz, choć zawoalowany, nieskończonej miłości Boga, która jest miłością „oblubieńczą”.

2 krok drugi: pojęcia z Amoris laetitia

Nieskończona miłość Boga jest rzeczywistością tak wielką, że na początku ludzkość nie mogła zrozumieć ani wyobrazić sobie jak wielka może być miłość Boga do każdego z nas (por. wyjaśnienie ks. Rupnika). Po tym, jak Bóg oddał za nas swojego Syna, i jak Jezus ofiarował siebie na śmierć krzyżową, aby nas zbawić, miłość Boża stała się dla nas konkretna

i zaczęliśmy dostrzegać **tajemnicę tak wielkiej miłości.**

Dlatego św. Paweł może uchylić zasłonę i dostrzec pewien aspekt Bożej miłości w miłości między mężczyzną a kobietą.

- „Prawda o «miłości między mężczyzną a kobietą,, (...) wyjaśnia się w pełni jedynie w świetle miłości Chrystusa ukrzyżowanego (...) Małżeństwo oparte na miłości wyłącznej i definitywnej staje się obrazem relacji Boga do Jego ludu, i odwrotnie: sposób, w jaki miłuje Bóg, staje się miarą ludzkiej miłości»” (AL n. 70)

- „Pismo i Tradycja otwierają nam dostęp do poznania Trójcy Świętej, która objawia się z rysami rodzinnymi. Rodzina jest obrazem Boga, który [...] jest komunią osób. osób. [...] Jezus, [...] nie tylko przywrócił małżeństwo i rodzinę do ich pierwotnej postaci, ale podniósł także małżeństwo do sakramentalnego znaku swojej miłości do wspólnoty Kościoła (por. Mt 19, 1-12; Mk 10, 1-12; Ef 5, 21-32) [...] Małżeństwo i rodzina otrzymują poprzez Kościół, łaskę Ducha Świętego, aby dawać świadectwo Ewangelii miłości Bożej” (por. AL n. 71).

3 trzeci krok: kontemplacja

Miłość, którą przeżywamy w naszej rodzinie, odsłania „przysłonięty” obraz „Bożego stylu miłowania”, ale mocą Ducha Świętego, możemy coraz bardziej uchylać zasłonę i dzień po dniu wzrastać w naszej zdolności do miłowania.

- Jakie słabości mogę starać się przezwyciężyć?
- Jakie są ułomne aspekty naszej relacji i jak możemy próbować je przezwyciężyć?

4 czwarty krok: modlitwa osobista i w małżeństwie

W chwili osobistego milczenia lub dialogu jako para możemy wyrazić naszą modlitwę do Pana:

- Za co mogę dziękować, i w czym mogę prosić Pana o pomoc?
- Za co możemy dziękować, i w czym możemy prosić Pana o pomoc?

3. „Nie mają już wina” (J 2, 3)

1 krok pierwszy: obserwujmy obraz

Co widzę?

Obserwuję szczegóły

Stągwie: są kamienne, wcześniej były wypełnione wodą, teraz są puste.

2 krok drugi: pojęcia z Amoris laetitia

- Gdybym miał „wszelką [możliwą] wiarę, tak iżbym góry przenosił. (...) słowo „miłość”, stało się jednym z najczęściej używanych, a także nadużywanych [...] Miłość jest przeżywana i udoskonalana w życiu, jakie małżonkowie dzielą codziennie ze sobą i ze swoimi dziećmi (por. AL nr 89-90)
- „Historia rodziny nosi ślady wszelkiego rodzaju kryzysów, które są również częścią jej dramatycznego piękna. Trzeba pomóc odkryć, że przewyciężony kryzys nie prowadzi do mniej intensywnej relacji, ale do udoskonalenia, konsolidacji i dojrzałości wina jedności. Nie żyje się razem po to, aby być coraz mniej szczęśliwymi, ale aby nauczyć się być szczęśliwymi w nowy sposób, wychodząc od możliwości otwartych przez nowy etap. Każdy kryzys pociąga za sobą pewne uczenie się, które pozwala na pogłębienie intensywności wspólnego życia, albo chociaż znalezienie nowego znaczenia doświadczenia małżeńskiego. Żadną miarą nie wolno poddawać się rezygnacji i godzić się na opadanie, nieuchronne pogorszenie, na przeciętność, którą trzeba znosić. Wręcz przeciwnie, kiedy małżeństwo podejmowane jest jako zadanie, które pociąga za sobą także pokonywanie przeszkód, to **każdy kryzys jest postrzegany jako okazja, aby się spotkać i razem pić najlepsze wino** [...]Każdy kryzys kryje dobrą wiadomość, którą trzeba umieć usłyszeć, wytężając słuch serca” (AL n. 232)

3 trzeci krok: kontemplacja

Wodę znajdującą się w stągwiach można porównać do naszej ludzkiej miłości, która zdaje się zużywać z czasem.

W naszym życiu zdarzają się chwile czy okresy, kiedy mamy wrażenie, że w stągwi pozostało niewiele miłości.

- Każdy kryzys, mały czy duży, może stać się „szansą, aby razem pić najlepsze wino, aby wino ich relacji zestarzało się i stało się lepsze”. Czy naprawdę jestem o tym przekonany? Czy potrafię w to uwierzyć i zachować nadzieję, nawet w chwilach trudnych?

4 krok czwarty: modlitwa osobista i jako para małżeńska

W chwili osobistej ciszy lub dialogu w małżeństwie możemy wyrazić naszą modlitwę do Pana:

- Za co mogę dziękować, i w czym mogę prosić Pana o pomoc?
- Za co możemy wspólnie dziękować, i w czym możemy prosić Pana o pomoc?

4.

Duch, którego Pan użył, (...) uzdalnia mężczyznę i kobietę do miłowania się tak, jak Chrystus nas umiłował FC n. 13

1 krok pierwszy: obserwujmy obraz

Co widzę?

Przyglądam się uważnie szczegółom

Ks. Rupnik ukazuje Pawła nalewającego wino, które wypłynęło jako krew z boku Chrystusa: jest to dobre wino miłości, ofiarowane dla rodzaju ludzkiego.

2 krok drugi: pojęcia z Amoris laetitia

„Całe życie wspólne małżonków, cała sieć powiązań, które przeplatają się ze sobą z ich dziećmi i ze światem będzie przeniknięta i umocniona przez łaskę sakramentu [...] w której Bóg wyraził całą swoją miłość do ludzkości i ściśle się z nią złączył. Nigdy nie będą sami, zmuszeni, by o własnych siłach sprostać pojawiającym się wyzwaniom. Są **powołani, by odpowiedzieć na dar Boga poprzez swoje zaangażowanie, swoją kreatywność, wytrwałość i codzienne zmagania**, ale zawsze mogą przywoływać Ducha Świętego, który uświęcił ich związek, aby otrzymana łaska ukazywała się na nowo w każdej nowej sytuacji” (AL n. 74)

3 krok trzeci: kontemplacja

- Zastanowię się nad moim staraniem o myślenie kreatywne i wytrwałe o nowych sposobach miłości w obrębie mojej rodziny.
- Zastanówmy się wspólnie, jak możemy pielęgnować naszą relację z Bogiem, aby uznać Go za jedyne źródło Miłości, z którego możemy zawsze czerpać i zatem powracać, aby napełniać nasze stągwie, nasze serca.

4 czwarty krok: modlitwa osobista i w małżeństwie

W chwili osobistej ciszy lub podczas dialogu w małżeństwie możemy wyrazić naszą modlitwę do Pana:

- Za co mogę dziękować, i w czym mogę wzywać pomocy Pana?
- Za co możemy dziękować, i w czym możemy prosić Pana o pomoc?

Modlitwa końcowa:

Miłość w rodzinie: Powołanie i droga do świętości

*Ojcze Niebieski,
Przychodzimy do Ciebie
aby Cię uwielbiać i dziękować Tobie
za wielki dar, jakim jest rodzina.*

*Modlimy się do Ciebie za wszystkie rodziny uświęcone sakramentem małżeństwa.
Niech każdego dnia odkrywają na nowo łaskę, którą otrzymały,
i jako małe Kościoły domowe,
będą zdolne do dawania świadectwa o Twojej obecności
i o miłości, jaką Chrystus miłuje Kościół.*

*Modlimy się do Ciebie za wszystkie rodziny
doświadczające trudności i cierpienia
z powodu choroby lub okoliczności, które jedynie Ty znasz.
Wspieraj je i uświadamiaj im
drogę do świętości, na którą je powołujesz,
aby mogły doświadczyć Twojego nieskończonego miłosierdzia
i znaleźć nowe sposoby wzrastania w miłości.*

*Modlimy się do Ciebie za dzieci i młodzież:
niech spotkają Ciebie
i z radością odpowiedzą na powołanie, jakie dla nich zaplanowałeś;
Modlimy się za rodziców i dziadków:
Niech będą świadomi, że są znakami ojcostwa i macierzyństwa Boga
troszcząc się o dzieci, które - ciałem i duchem,
im powierzasz;
oraz znakami doświadczenia braterstwa,
jakie rodzina może dać światu.*

*Panie, spraw, aby każda rodzina
mogła przeżywać swoje specyficzne powołanie do świętości w Kościele
jako wezwanie do stawania się uczniami misjonarzami,
w służbie życia i pokoju,
w jedności z naszymi kapłanami, zakonnikami i wszystkimi powołaniami w Kościele.*

Pobłogosław Światowe Spotkanie Rodzin. Amen.

C. ADORACJA EUCHARYSTYCZNA

Dlaczego warto zaproponować chwilę adoracji eucharystycznej?

Aby zaoferować chwilę zażyłości z Panem; miejsce, w którym On może przemówić do serca każdego małżeństwa. Adoracja Eucharystyczna może być nie tylko momentem indywidualnej adoracji, ale także czasem adoracji i modlitwy pomiędzy małżonkami a Jezusem, klęcząc razem przed Najświętszym Sakramentem.

Cel

- Danie każdej osobie chwili, w której będzie mogła doświadczyć spojrzenia Jezusa na siebie, przyjmując je jako cenny dar i odwzajemnić je swoim spojrzeniem.
- Dać małżeństwom możliwość wspólnej kontemplacji Jezusa w Eucharystii, aby doświadczać razem miłującego spojrzenia Jezusa; wsłuchiwać się w swoim sercu w Słowo, które Jezus chce skierować do nich obojga.

Kiedy?

- Krótka chwila na koniec każdego dnia.
- Dłużej, podczas jednego z dni spotkania.
- W Rzymie adoracja eucharystyczna będzie miała miejsce w sobotę 25 czerwca rano, przed ostatnią sesją Kongresu Duszpasterskiego i będzie można ją śledzić na żywo za pośrednictwem streamingu.

D. CELEBRACJA EUCHARYSTYCZNA KOŃCZĄCA SPOTKANIE

SUGESTIE OGÓLNE

- Jedna z celebracji eucharystycznych w niedzielę 26 czerwca może być przeznaczona na zakończenie spotkania z rodzinami wspólnoty.
 - Zachęcajcie do obecności całych rodzin na Mszy Świętej.
 - Tam, gdzie jest to możliwe i zgodne z przepisami anty-covidowymi, procesja z darami może być przeprowadzana przez rodziny.
- Oprócz wina i chleba, można przynieść do ołtarza symbole przedstawiające miłość rodzinną.
- Zbiórka z codziennych Mszy św. może być przeznaczona na wsparcie rodzin potrzebujących lub jakiś projekt duszpasterski zaadresowany do rodzin.
 - Modlitwy wiernych mogą być czytane przez różnych członków rodziny (rodziców, dzieci, dziadków),
 - Na zakończenie Mszy św. można rozdać rodzinom obrazek ks. Marka Rupnika i modlitwę Światowego Spotkania Rodzin.

W przypadkach, gdy rodzinom przekazywane jest posłanie, tzn. orędzie „posłania i ewangelizacji”, również w formie drukowanej, znaki te można by rozdać po proklamacji posłania, tak aby pozostały jako konkretne znaki, które rodziny mogą zabrać ze sobą do domu.

SUGESTIE MODLITWY WIERNYCH

Pomysły na tematy:

- Za Kościół, Lud Boży
- Za papieża, kapłanów, diakonów
- Za narzeczonych
- Za rodziny znajdujące się w trudnej sytuacji (rozdzielenie, choroba, żałoba)
- Za osoby niepełnosprawne
- Za dzieci
- O przyjęcie nowego życia
- O świętość w rodzinie
- Za naszych przywódców

Pewne propozycje

▪ Za Kościół, aby na całym świecie był zdolny do głoszenia i dawania mocnego świadectwa o pięknie Bożego planu wobec rodziny i docenienia go jako dar i powołanie.
Ciebie prosimy...

▪ Za papieża Franciszka, za wszystkich kapłanów i diakonów, aby razem z rodzinami mogli budować Kościół jako „wielką rodzinę”, zachowując go w jedności i braterskiej komunii.
Ciebie prosimy...

▪ Za narzeczonych, aby w naszej wspólnocie spotkali rodziny zdolne do dawania im świadectwa o radości miłości, przeżywanej dzięki obecności Chrystusa w małżeństwach chrześcijańskich.
Ciebie prosimy...

▪ Za rodziny, które przeżywają wielkie bolesne trudności, aby w naszej wspólnocie znalazły konkretne wsparcie i nigdy nie traciły nadziei w Tobie.
Ciebie prosimy...

▪ Za tych, którzy cierpią z powodu znużenia chorobą lub bólu żałoby, niech rodziny naszej wspólnoty nauczą się wspierać nawzajem i potrafią otwierać się, aby dać pomoc i wsparcie tym, którzy tego potrzebują.
Ciebie prosimy...

▪ Aby nasza wspólnota zawsze potrafiła znaleźć nowe sposoby, by każda osoba niepełnosprawna mogła czuć się akceptowana i znalazła dla siebie znaczącą rolę w Kościele.
Ciebie prosimy...

▪ Modlimy się do Ciebie, Panie, aby każde dziecko na świecie miało rodzinę, która by je przyjęła, sprawiła, że czuje się kochane i obdarzy je tym, co jest konieczne, aby mogło wzrastać w szczęściu i zdolności do miłości.
Ciebie prosimy...

▪ Modlimy się do Ciebie, Panie, za dzieci, które cierpią z powodu rozpadu rodziny lub które zostały jej pozbawione, aby mogły spotkać przyjazne spojrzenie, które będzie je zachęcać do życia i uczyć nadziei.
Ciebie prosimy...

▪ Powierzamy Ci, Panie, wszystkie matki, aby z troską i odwagą przyjmowały i strzegły każde dziecko, które zrodziło się w ich łonie.
Ciebie prosimy...

▪ Modlimy się do Ciebie, Panie, aby każda rodzina czuła się powołana, ale także prowadzona i wspierana przez Ciebie na drodze do świętości.
Ciebie prosimy...

▪ Módlmy się, aby w każdym kraju przywódcy podejmowali decyzje, które będą zdolne do konkretnego wsparcia rodzin, zwłaszcza najuboższych i najbardziej pokrzywdzonych przez los.
Ciebie prosimy...

SUGESTIE HOMILII

XIII Niedziela Zwykła

1 Krl 19,16, 19-21; Ps 15; Ga 5,1,13-18; Łk 9,51-62.

- Fragment Ewangelii, który przed chwilą przeczytaliśmy, zaprasza nas do podjęcia na serio refleksji o powołaniu naszych rodzin, której dokonaliśmy w minionych dniach. Podobnie jak Jezus, jesteśmy wezwani do podjęcia „stanowczej decyzji”, aby wyruszyć w nową drogę. Usłyszane słowa i świadectwa, którymi się dzieliliśmy mogą być pokarmem i wsparciem w podróży, która może być jedynie odnowieniem po przeżyciu razem tak intensywnego doświadczenia.
- Papież Franciszek powiedział: „Potrzebujemy małżonków obok duszpasterzy, aby szli z innymi rodzinami, aby pomagali słabszym, aby głosili, że także w trudnościach Chrystus uobecnia się w sakramencie małżeństwa, aby obdarzać czułością, cierpliwością i nadzieją wszystkich, w każdej sytuacji życiowej”. Nasze bycie rodziną - małżonkami, córkami i synami, wnukami, babciami i dziadkami, siostrami i braćmi - jest w rzeczywistości bogactwem dla naszych wspólnot kościelnych. Nauka miłowania siebie nawzajem - w szkole, którą są nasze rodziny, pomaga nam dzielić się naszą miłością z innymi i być świadkami dla tych, którzy mają największe problemy.
- Jak każda rzeczywistość kościelna, także rodzina jest wezwana do tego, by nie żyć w odwoływaniu się do samych siebie, lecz aby podjąć drogę wyjścia na zewnątrz. W dzisiejszej Ewangelii Jezus wydaje się mieć bardzo ostre słowa i stawia pójście za Nim nawet przed obowiązkiem pogrzebania rodziców. Chce nam powiedzieć, że nawet to, co mamy najcenniejszego wyblaknie, jeśli nie będzie zakorzenione w Nim i w dynamice wychodzenia na zewnątrz i głoszenia Jego obecności.
- Nie trzymajmy w ukryciu skarbu naszej miłości! Dzielimy się nim z tymi, którzy żyją obok nas i są najbardziej potrzebujący. Niech każda chrześcijańska rodzina szuka rodziny w trudnej sytuacji, samotnej osoby starszej, dziecka potrzebującego wsparcia – wśród swoich sąsiadów, w swoim sąsiedztwie, wśród szkolnych kolegów i koleżanek swoich dzieci itp. Zaopiekujmy się nimi w sposób macierzyński i ojcowski, czule i konkretnie: niech będą częścią naszej rodziny. W ten sposób otworzymy drzwi naszych serc i pozwolimy, aby miłość, którą otrzymaliśmy, przeniknęła otaczający nas świat.
- Papież Franciszek zechciał opisać swoją perspektywę świata odnowionego przez głoszenie Ewangelii, posługując się znanym obrazem: Fratelli tutti. Rzeczywiście, świat musi na nowo odkryć nowe braterstwo, a rodzina jest miejscem, gdzie każda osoba może nauczyć się przeżywać to uczucie. Ale odczuwamy również silną potrzebę ojcostwa i macierzyństwa, to znaczy potrzebę, aby chrześcijanie wzięli na odpowiedzialność za społeczeństwa, które wydają się coraz bardziej rozbite, podobnie jak rodzice to czynią ze swoimi dziećmi.

POSŁANIE RODZIN

Czym to jest?

- To jest to, co Pan dał każdej rodzinie na zakończenie tych dni: to, co Ja wam dałem, teraz idźcie i dajcie to innym.
- „Przywołał do siebie Dwunastu i zaczął rozsyłać ich po dwóch” (Mk 6, 7). Rozsyłanie mężów jako uczniów Jezusa jest wskazaniem na królewskie kapłaństwo rodzin na mocy chrztu świętego, ożywianego w małżeństwie.

Jaki będzie jego cel?

- Wskazanie rodzinom konkretnego zadania, które jest im powierzone w ramach drogi duszpasterskiej ich własnej wspólnoty.

Kto je powierza?

- Biskup, proboszcz lub lider wspólnoty.

Kiedy się to czyni?

- Czyni się to na zakończenie dni Spotkania. Jest to orędzie „posłania i ewangelizacji”, które biskup lub proboszcz może przekazać rodzinom w formie wydrukowanej, po tym jak zostanie odczytane publicznie.

Jeśli zostanie przekazane rodzinom podczas Mszy św. na zakończenie spotkania, można też wręczyć rodzinom wydrukowany obraz ks. Rupnika i modlitwę Światowego Spotkania jako konkretne znaki, które rodziny zabiorą do domu.

- Ojciec Święty przekaze rodzinom posłanie w Rzymie podczas modlitwy Anioł Pański w niedzielę 27 czerwca, które będzie można śledzić za pośrednictwem transmisji na żywo.

SUGESTIE DOTYCZĄCE BŁOGOSŁAWIENSTWA KOŃCOWEGO

*Chwalimy Cię i błogosławimy, Ojcze,
od którego pochodzi imię każdej rodziny
na niebie i na ziemi.*

*Spraw, aby przez Twojego Syna Jezusa Chrystusa,
zrodzonego z niewiasty w mocy Ducha Świętego,
każda rodzina stała się prawdziwym sanktuarium
życia i miłości
dla wciąż odnawiających się pokoleń.*

*Niech Twój Duch
kieruje myślami i czynami mężów i żon
w trosce o dobro ich rodzin
i wszystkich rodzin na świecie.
Spraw, aby we wspólnocie domowej
dzieci znajdowały mocne oparcie dla swego ludzkiego i chrześcijańskiego rozwoju.*

*Niech miłość,
uświęcona przez więź małżeńską
okaże się silniejsza od wszelkiej słabości i wszelkiego kryzysu.
Spraw, aby Twój Kościół
wypełniał swoją misję
dla rodziny i z rodziną
we wszystkich narodach ziemi.*

Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.